

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119201710
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119201710.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, F., zastúpený: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 264 750, Stará Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie istiny v sume 2.596,- eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 27.06.2019 do zaplatenia a zo sumy 954,- eur od 24.01.2020 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019 v sume 31,26 eura, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania sa žaloba z a m i e t a .

IV. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 26.02.2019, doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.03.2019, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť nahradiť mu škodu, a síce zaplatiť mu z titulu bolestného sumu 1.642,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do zaplatenia a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 954,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Podaniami doručenými súdu dňa 12.12.2019 (č.l. 122) a 31.01.2020 (č.l. 134) zoberal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.596,- eur (1.642,- eur + 954,- eur) spolu s príslušným úrokom z omeškania s odôvodnením, že žalovaná po podaní žaloby pristúpila k zaplateniu sumy 1.642,- eur z titulu bolestného a k zaplateniu sumy 954,- eur z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia. Na úroku z omeškania žalobca trval, pričom špecifikoval nárok na úrok z omeškania ako úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019 a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do 23.01.2020. Súd dodáva, že ak žalobca v čiastočných späťvzatiach uvádzal, že úrok z omeškania žiada od 08.01.2019, išlo len o chybu v písaní, čo vyplýva z odôvodnenia úroku z omeškania v žalobe (kde podrobne zdôvodňuje úrok z omeškania od 08.02.2019) a zároveň zo skutočnosti, že v takom prípade by išlo o rozšírenie žaloby, ktorý návrh však podaný nebol. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania s poukazom na to, že bol procesne úspešný, nakoľko po podaní žaloby a zároveň ešte pred vyhlásením meritórneho rozhodnutia žalovaná dobrovoľne pristúpila k zaplateniu sumy 1.642,- eur a 954,- eur, čím zavinila

zastavenie konania. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že nepristúpila k náhrade škody z dôvodu, že v čase zaslania predžalobnej výzvy trestné konanie právoplatne skončené nebolo, toto tvrdenie považuje žalobca za nesprávne, pretože trestné konanie je založené na subjektívnej zodpovednosti vodiča zo zavinenia dopravnej nehody. Naproti tomu občianskoprávna zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla, a teda aj poisťovateľa, je založená na objektívnej zodpovednosti za škodu bez ohľadu na zavinenie. Z uvedeného vyplýva, že na to, aby prevádzkovateľ niesol občianskoprávnu zodpovednosť vôbec nie je potrebné, aby nejaká konkrétna fyzická osoba bola uznaná vinnou v trestnom konaní; právoplatné skončenie trestného konania nie je predpokladom na poskytnutie náhrady škody. Najmä poukazuje na to, že v danom prípade bol v čase predžalobnej výzvy vyhotovený znalecký posudok č. 32/2018 a zároveň aj znalecký posudok č. 21/2018. Z druhého zo spomínaných posudkov vyplýva, že z technického hľadiska bolo príčinou dopravnej nehody to, že vodič osobného motorového vozidla T. pri vjazde z vedľajšej cesty na hlavnú vykonal rozjazd s následným odbočením doľava bez toho, aby sa dostatočne presvedčil, či za odbočujúcim vozidlom nepremáva žiadne vozidlo, ktoré malo v danom úseku cesty prednosť v jazde. Inak povedané, vodič osobného motorového vozidla T. zavinil dopravnú nehodu, pretože vytvoril motocyklistovi prekážku náhlu, neočakávanú, obmedzil a ohrozil motocyklistu. Na základe tohto znaleckého posudku mohlo a aj malo dôjsť k poskytnutiu náhrady škody. Ďalej žalobca poukazyval na to, že lekárske posudky, ktoré dodatočne predložil žalovanej mimo súdneho konania a na základe ktorého došlo aj k plneniu, len potvrdil správnosť bodového hodnotenia v namietanom znaleckom posudku. Z uvedených dôvodov má žalobca za to, že žalovaná sa dostala do omeškania, kedy v zákonnej trojmesačnej lehote podľa § 11 ods. 6 a ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. neukončila šetrenie na zistenie rozsahu jej povinnosti plniť a v lehote 15 dní odo dňa ukončenia tohto šetrenia neposkytla poškodenému náhradu škody. Zároveň má žalobca za to, že v dôsledku tohto bol žalobca nútený uplatniť svoj nárok na súde a teda žalovaná zavinila zastavenie konania, kedy dodatočne až po podaní žaloby pristúpila k náhrade škody v časti istiny.

3. Žalovaná sa k úroku z omeškania a náhrade trov konania vyjadrila v tom zmysle, že z ich strany prišlo k náhrade škody z titulu bolestného vo výške 1.642,- eur dňa 26.06.2019, a to bezprostredne po tom, ako im bol doručený zo strany žalobcu právoplatný trestný rozkaz, na základe ktorého bol uznaný za vinného ich poistený, a na základe ktorého bola jednoznačne preukázaná vina poisteného. Nakoľko týmto právoplatným trestným rozkazom skôr nedisponovali, je logické, že nemohli pristúpiť skôr k náhrade škody. Čo sa týka náhrady škody z titulu SSU uviedli, že do doby, kedy žalovaná nebude disponovať aktuálnym posudkom s aktuálnymi lekárskejšími správami, považuje nárok žalobcu na náhradu škody z titulu SSU za nepreukázaný. Dňa 23.01.2020 žalobcovi nahradili aj škodu z titulu SSU vo výške 954,- eur, na základe predloženého aktuálneho lekárskeho posudku a lekárskej správy, ktorých predloženie avizoval žalobca, resp. jeho právny zástupca už na pojednávaní, ktoré sa v predmetnej právnej veci uskutočnilo dňa 25.06.2019, a za týmto účelom bolo aj konanie prerušené. Právny zástupca žalobcu aktuálny lekárskejší posudok a lekárskejší správu zaslal žalovanej až dňa 21.01.2020, pričom k plneniu z ich strany prišlo bezprostredne po zaslaní požadovaných dokumentov už dňa 23.01.2020, t. j. len 2 dni po ich doručení. Nakoľko aj sám žalobca pristúpil k tomu, že si dal vyhotoviť aktuálny lekárskejší posudok o SSU, tak ako žalovaná žiadala, si uvedomil, že na základe pôvodne predloženého znaleckého posudku o SSU nemohla žalovaná pristúpiť k plneniu, nakoľko aj z daného pôvodne predloženého Znaleckého posudku č. 32/2018 vyplývalo, že je potrebné opätovné posúdenie zdravotného stavu poškodeného, teda žalobcu a vydanie aktuálneho posudku, ktorý bude podložený aktuálnymi lekárskejšími správami vydanými s časovým odstupom minimálne rok od dopravnej nehody. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania, nakoľko žalovaná si splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Listom zo dňa 22.10.2018 reagovala žalovaná na predžalobnú výzvu žalobcu (doručenú 22.10.2018), ktorá bola zároveň aj prvotným uplatnením nároku poškodeného voči poisťovni. Súčasťou listu žalovanej, ktorým odpovedala na výzvu žalobcu, bolo aj tlačivo, ktoré bol poškodený povinný vyplniť, dať overiť a následne zaslať späť žalovanej. Právnomu zástupcovi žalobcu bolo oznámené, že po obdržaní predmetného dokladu sa bude žalovaná opätovne nárokom poškodeného venovať. Žalobca však predmetný doklad žalovanej nezaslal, avšak dňa 15.02.2019 požiadal žalobca žalovanú prostredníctvom e-mailu o oznámenie stavu likvidácie poistnej udalosti a o oznámenie, či žalovaná pristúpi k náhrade škody. Na žiadosť zo dňa 15.02.2019 reagovala žalovaná listom zo dňa 27.02.2019 a právnomu zástupcovi žalobcu oznámila, že nárokmi žalobcu sa bude zaoberať po doručení právoplatného rozhodnutia o ukončení šetrenia dopravnej nehody. Po tom ako bolo žalovanej doručené právoplatné rozhodnutie, na základe ktorého bola jednoznačne preukázaná vina jej poisteného, aj pristúpila k náhrade škody žalobcovi v plnom rozsahu. Žalovaná poukazyvala na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp.zn. 3Cdo/145/2017. Z uvedeného je podľa žalovanej zrejmé, že žalovaná

nezostala nečinná vo vzťahu k žalobcovi a svoju povinnosť si splnila. Žalovaná neodmietla žalobcovi nahradiť škodu, avšak považovala za nevyhnutné počkať na právoplatné ukončenie šetrenia predmetnej dopravnej nehody. O tom, že konanie žalovanej nenapĺňa znaky nečinnosti, svedčia listy, ktoré žalovaná zaslala žalobcovi, resp. jeho právnomu zástupcovi, ktoré predložila ako dôkaz. Skutočnosť, že žalobca na písomnosti od žalovanej nereagoval, nemôže byť na ťarchu žalovanej. Žalovaná trvá na tom, že nezostala nečinná vo vzťahu k žalobcovi a svoju zákonnú povinnosť si splnila a navyše mala snahu vyjsť žalobcovi v ústrety a poskytnúť mu primeraný preddavok. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na úrok z omeškania. Čo sa týka nároku žalobcu na náhradu trov konania, žalovaná nesúhlasí, že procesne zavinila zastavenie konania. Je síce pravda, že k plneniu prišlo zo strany žalobcu až po podaní žaloby počas súdneho konania, avšak žalovaná má za to, že práve žalobca procesne zavinil, že trovy konania vôbec vznikli. Je pravda, že žalované nároky boli síce zo strany žalobcu uplatnené pred podaním žaloby, avšak vyšetrovanie dopravnej nehody nebolo do momentu podania žaloby právoplatne ukončené a žalobca pred podaním žaloby relevantne nepreukázal nárok na náhradu škody, tak ako to uvádza aj § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., a preto žalovaná skôr nemohla pristúpiť k plneniu. Žalovaná žalobcovi pred podaním žaloby oznámila, že nárokmi žalobcu sa bude zaoberať po doručení právoplatného rozhodnutia o ukončení šetrenia dopravnej nehody. V prípade, ak by mala k dispozícii skôr právoplatný trestný rozkaz, ktorý jednoznačne určil vinu jej poisteného, pristúpila by k náhrade škody už skôr bez toho, aby bolo potrebné vedenie súdneho konania a súdne konanie nemuselo vôbec vzniknúť. Taktiež dáva do pozornosti, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť až dňa 05.04.2019, t.j. až po podaní žaloby, čo svedčí o tom, že žalobca sa s podaním žaloby uponáhľal a nečakal ani na výsledok vyšetrovania dopravnej nehody. O uvedenom svedčí aj skutočnosť, že bezprostredne po tom, ako bol žalovanej doručený právoplatný trestný rozkaz, pristúpila k náhrade škody z titulu bolestného v plnom rozsahu. Čo sa týka nároku žalobcu na náhradu SSU, k plneniu pristúpila až neskôr, a to z dôvodu, že žalobca jej aktuálny lekársky posudok s aktuálnou lekárskou správou predložil až dňa 21.01.2020, na základe čoho taktiež pristúpila bezprostredne, po ich predložení, k náhrade škody z titulu SSU. V prípade, ak by jej žalobca predložil tento lekársky posudok už skôr, mohli byť nároky žalobcu uspokojené už oveľa skôr, nakoľko aj sám žalobca si musel byť vedomý skutočnosti, že na základe pôvodne predloženého znaleckého posudku o SSU nemohla žalovaná pristúpiť k plneniu, nakoľko z jeho obsahu jednoznačne vyplývalo, že je potrebné opätovné posúdenie zdravotného stavu poškodeného, teda žalobcu a vydanie aktuálneho posudku, ktorý bude podložený aktuálnymi lekárskejšími správami vydanými s časovým odstupom minimálne rok od dopravnej nehody. To, že žalobca predložil aktuálny lekársky posudok o SSU až dňa 21.01.2020 je výlučne záležitosťou a slobodným rozhodnutím žalobcu, ktoré žalovaná nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť ani urýchliť. Ak by žalobca počkal na právoplatné ukončenie vyšetrovania dopravnej nehody a predložil žalovanej aktuálny lekársky posudok o SSU, a teda relevantne by preukázal jeho nárok na náhradu škody, k súdnemu konaniu vôbec prísť nemuselo. Žalovaná má za to, že práve žalobca zavinil vznik trov konania, nakoľko v prípade, ak by počkal na právoplatné ukončenie šetrenia predmetnej dopravnej nehody, boli by nároky žalobcu uspokojené aj bez toho, aby bolo potrebné vedenie súdneho konania, o čom svedčí skutočnosť, že žalovaná nároky žalobcu uspokojila naozaj v plnom rozsahu bez toho, aby odmietla plniť čo i len časť z uplatnených nárokov žalobcu. Žalobcovi ani nehrozilo bezprostredné premlčanie jeho nárokov, preto má žalovaná za to, že sa žalobca uponáhľal s podaním žaloby na súd, čím sám zavinil vznik trov konania, ktoré by inak neboli vznikli.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v časti o zaplatenie sumy 2.596,- eur a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 27.06.2019 do zaplatenia a zo sumy 954,- eur od 24.01.2020 do zaplatenia vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzati žaloby, pretože k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

8. Žalobca ako dôkazy predložil Výpis z ORSR, Výpis z SKP, uznesenie o vznesení obvinenia, Znalecký posudok č. 21/2018, Znalecký posudok č. 32/2018, Uplatnenie nároku na náhradu škody zo dňa 13.08.2018, podací lístok, lekárske nálezy a prepúšťacie správy, e-mail zo dňa 15.02.2019, Oznámenie o prebiehajúcom riešení odvolania zo dňa 08.03.2019, fotokópia obálky, oznámenie žalovanej o poukázaní náhrady škody za bolestné, oznámenie žalovanej o poukázaní náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia.

9. Žalovaná ako dôkazy predložila list zo dňa 15.11.2018, list zo dňa 27.02.2019, hlásenie poisťnej udalosti, e-mailovú komunikáciu a navrhla doplniť dokazovanie trestným rozkazom OS Trnava č.k. 34T/67/2018-189 a výsluchom žalobcu.

10. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami, ako aj trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 34T/67/2018 zo dňa 15.03.2019, pričom nevykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, keďže to nepovažoval pre rozhodnutie vo veci (týkajúcej sa už len úrokov z omeškania) za potrebné. Súd na pojednávaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku, pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila hospodárnosťou konania, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

11. Z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava č.k. 34T/67/2018-189 zo dňa 15.03.2019, právoplatného dňa 05.04.2019 (č.l. 120), vyplýva, že T. N. ako vodič motorového vozidla T. N., P.: F spôsobil svojim konaním z nedbanlivosti pri dopravnej nehode dňa 19.10.2017 ťažkú ujmu na zdraví žalobcovi, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví, pričom žalobca ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 28.04.2018 (z č.l. 29), vyhotoveného znalcom z odboru Cestná doprava, odvetvie Nehody v cestnej doprave, vyplýva, že z technického hľadiska bolo príčinou vzniku dopravnej nehody to, že vodič vozidla Škoda Rapid pri vjazde z vedľajšej cesty na hlavnú vykonal rozjazd s následným odbočením doľava bez toho, aby sa dostatočne presvedčil, či za odbočujúcim vozidlom nepremáva ďalšie vozidlo, ktoré malo v danom úseku cesty prednosť v jazde, pričom svojou jazdou vytvoril motocyklistovi (pozn. súdu: žalobcovi) prekážku náhlu a neočakávanú, obmedzil a ohrozil motocyklistu. Zo Znaleckého posudku č. 32/2018 zo dňa 14.04.2018 (z rubu čl. 38 až č.l. 39), vyhotoveného znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Ortopédia, vyplýva, že znalec ohodnotil bolestné na celkom 90 bodov (s tým, že táto položka je závažná, stabilná, posudkom overená a meniť sa už zásadne nebude) a sťaženie spoločenského uplatnenia na 50 bodov (s tým, že táto položka odškodnenia je len orientačná a vyjadrená formou predpokladu, je nezávažná, nie je stabilná, je potrebné o 12 mesiacov od skončenia liečby poškodeného lekársky a opäť posudkovo vyšetriť a presne určiť rozsahy poškodenia). Z Oznámenia zo dňa 26.06.2019 (č.l. 124) vyplýva, že žalovaná oznamuje žalobcovi, že z povinného zmluvného poistenia ich poisteného poukáže náhradu škody za bolestné žalobcu vo výške 1.642,- eur. Z Oznámenia zo dňa 23.01.2020 (č.l. 136) vyplýva, že žalovaná oznamuje žalobcovi, že z povinného zmluvného poistenia ich poisteného poukáže náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu vo výške 954,- eur.

12. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

13. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

14. Podľa § 494 OZ, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

15. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Podľa § 427 ods. 1 OZ, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

17. Podľa § 428 OZ, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

18. Podľa § 429 OZ, prevádzateľ zodpovedá ako za škodu spôsobenú na zdraví a veciach, tak za škodu spôsobenú odcudzením alebo stratou vecí, ak stratila fyzická osoba pri poškodení možnosť ich opatrovať.

19. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21. Podľa § 822 OZ, z poistenia zodpovednosti za škody má poistený právo, aby v prípade poistnej udalosti poisťiteľ za neho nahradil podľa poistných podmienok škodu, za ktorú poistený zodpovedá.

22. Podľa § 823 OZ, náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

23. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „ZoPZP“), náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať. 21)

24. Poznámka 20) odkazuje na § 823 OZ a poznámka 21) odkazuje na § 799 OZ.

25. Podľa § 6 ods. 1 a 3 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zák.č. 437/2004 Z.z.“), poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla,5) dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ alebo Slovenská kancelária poisťovateľov. (1) Poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného. (3)

26. Podľa § 8 ods. 4 zák.č. 437/2004 Z.z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

27. Podľa § 11 ods. 6 ZoPZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

28. Podľa § 11 ods. 7 ZoPZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

29. Podľa § 11 ods. 8 ZoPZP, ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. 15a)

30. Poznámka 15a) odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

31. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Žalovaná pôvodne navrhovala prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 34T/67/2018. Po oboznámení sa so skutočnosťou, že uvedené konanie bolo právoplatne skončené vydaním trestného rozkazu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 05.04.2019, žalovaná na návrhu na prerušenie konania ďalej netrvala, čo uviedla do zápisnice dňa 25.06.2019.

34. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, a nebolo to ani sporné, že pri dopravnej nehode dňa 19.10.2017 bola spôsobená škoda na zdraví žalobcu, a to v rozsahu ťažkej ujmy na zdraví. V čase dopravnej nehody malo motorové vozidlo, prevádzkou ktorého bola škoda žalobcovi spôsobená, uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovanej. Pasívna vecná legitímácia žalovanej je tak daná ustanovením § 15 ods. 1 ZoPZP, pričom v konaní ani nebola spochybnená. Dopravnú nehodu zavinil výlučne vodič poisteného motorového vozidla, o čom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k. 34T/67/2018-189 zo dňa 15.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 05.04.2019. V priebehu konania žalovaná po právoplatnosti vyššie uvedeného trestného rozkazu uhradila žalobcovi náhradu za bolestné vo výške 1.642,- eur (dňa 26.06.2019) a po predložení aktuálneho lekárskeho posudku o sťažení spoločenského uplatnenia uhradila žalobcovi náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 954,- eur (dňa 23.01.2020).

35. Po čiastočnom späťvzati žaloby v časti istiny a čiastočného úroku z omeškania zostal predmetom konania úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019 a zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do 23.01.2020, ako aj závislý nárok na náhradu trov konania. Predmetom posúdenia súdom potom bola otázka, či žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania zo sumy náhrady za bolesť a na úrok z omeškania zo sumy náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj otázka, či bola žaloba v časti niektorého alebo oboch nárokov podaná predčasne alebo nie.

36. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase podania žaloby bolo dňa 19.06.2018 uznesením Okresného riaditeľstva PZ v Trnave vznesené obvinenie voči vodičovi za prečin ublíženia na zdraví, pričom trestné konanie v tom čase nebolo právoplatne skončené. Už v čase podania žaloby však žalovanej bol predložený Znalecký posudok č. 21/2018, z ktorého jednoznačne vyplýva vina vodiča motorového vozidla Škoda Rapid na dopravnej nehode, ktorou bola žalobcovi spôsobená škoda. Ak žalovaná poukazuje na ustanovenie § 15 ods. 1 ZoPZP, a síce na povinnosť poškodeného svoj nárok na náhradu škody poisťovateľovi preukázať, súd mal za to, že žalobca svoj nárok relevantne preukázal, a to predložením vyššie uvedeného znaleckého posudku. Z citovaného ustanovenia § 15 ods. 1 ZoPZP pritom nevyplýva, že by preukázanie nároku muselo byť spojené s právoplatným ukončením trestného konania, pričom nevyhnutnosť právoplatného skončenia trestného konania nevyplýva ani z ustanovenia § 11 ods. 6 ZoPZP, na ktoré poukazovala žalovaná. Súd tiež poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/270/2016 zo dňa 26.01.2017 v prípade totožnej žalovanej, v ktorom rozhodnutí súd uviedol, že „výsledky trestného konania nie sú jedinou možnosťou ako dospieť k záveru, či je nárok na náhradu škody dôvodný. Konanie vodičky nemusí vykazovať znaky trestného činu.“ Ak teda v prípade prebiehajúceho trestného konania nie je daný dôvod na prerušenie civilného sporového konania, nie je možné ani konštatovať predčasnosť podania civilnej žaloby.

37. Navyše, občianskoprávna zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla je okrem toho založená na objektívnej zodpovednosti za škodu bez ohľadu na zavinenie, pričom trestné konanie je založené na subjektívnej zodpovednosti vodiča za zavinenie dopravnej nehody. Prípadná liberácia alebo spoluzavinenie poškodeného (§ 441 OZ) pritom môže byť preukázané aj v rámci civilného sporového konania, z ktorého dôvodu súd nepristúpil k prerušeniu tohto konania do skončenia konania

trestného. Žalovaná však nepredložila žiaden dôkaz, ktorým by preukazovala čo i len čiastočné zavinenie poškodeného žalobcu na vzniku škody a takéto spoluzavinenie nevyplýva ani zo znaleckého posudku predloženého žalobcom, z ktorého naopak vyplýva výlučné zavinenie vzniku dopravnej nehody vodičom motorového vozidla Škoda Rapid. Žalovaná je povinná podľa ZoPZP (§ 15 ods. 1) odškodniť poškodeného žalobcu, ktorý si voči nej náhradu škody za bolestné uplatnil, pričom sa ako poisťovňa z povinného zmluvného poistenia nemôže brániť, že nie je daná jej objektívna zodpovednosť, lebo je daná subjektívna zodpovednosť vodiča, ktorá v čase podania žaloby ešte nebola právoplatne v trestnom konaní vyriešená. Práve zavedenie inštitútu povinného zmluvného poistenia má viesť k zaplateniu náhrady škody na zdraví spôsobenej osobitnou povahou prevádzky motorových vozidiel, aby tak poškodené osoby nečakali dlhú dobu na odškodnenie. V danom prípade ide o zodpovednosť spočívajúcu na princípe objektívnej zodpovednosti, škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, pričom tejto zodpovednosti sa prevádzateľ nemôže zbaviť. Žalovaná zároveň nepreukázala, že by ku škode na zdraví žalobcu ako poškodeného došlo aj jeho zavinením (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/29/2017 zo dňa 13.11.2018).

38. Žalovaná v priebehu konania (po oboznámení sa so skutočnosťou, že trestné konanie bolo právoplatne skončené trestným rozkazom) žalobcovi uhradila sumu bolestného vo výške 1.642,- eur (90 bodov á 18,24 eura po zaokrúhlení nahor) dňa 26.06.2019, čím uznala jeho nárok v časti náhrady za bolesť, avšak až v priebehu konania. Súd mal za to, že s poukazom na skutočnosti uvedené v odseku vyššie, nebola žaloba v tejto časti podaná predčasne, ale dôvodne, keďže nárok žalobcu v časti bolestného bol preukázaný už pred začatím konania, avšak nebol žalovanou uspokojený.

39. Zároveň bola žaloba podaná dôvodne aj v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019, t.j. do uhradenia žalovanej istiny v tejto časti, a to z nasledovného dôvodu.

40. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 ZoPZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) ZoPZP v 3 mesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) je pritom zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti. Súd mal z predloženej predžalobnej komunikácie medzi stranami za preukázané, že žalovaná porušila povinnosť uloženú jej ustanovením § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP, pretože do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného žalobcu o škodovej udalosti mu neposkytla písomné vysvetlenie k uplatnenému nároku na náhradu škody, v ktorom nebol podľa jej názoru preukázaný rozsah jej povinnosti ako poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia.

41. Žalobca pred podaním žaloby doručil žalovanej dňa 22.10.2018 predžalobnú výzvu označenú ako „Uplatnenie nároku na náhradu škody“ zo dňa 13.08.2018 (č.l. 42), ktorej prílohou boli uznesenie o vznesení obvinenia, Znalecký posudok č. 21/2018 a Znalecký posudok č. 32/2018. Žalovaná na uvedené reagovala listom zo dňa 15.11.2018 (č.l. 77), kde uviedla, že v prílohe zasiela tlačivo Vyhlásenie o zálohe na poistné plnenie, pričom po obdržaní vyplneného dokladu sa bude opätovne nárokom žalobcu zaoberať. V uvedenom liste žalovaná v rozpore s § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP neposkytla poškodenému žalobcovi žiadne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré nároky žalobcu považuje za dôvodné a preukázané, ktoré nie a prečo, ani nepodmieňovala poskytnutie náhrady škody právoplatným ukončením trestného konania. Zároveň možno súhlasiť so žalobcom, že podmieňovanie likvidácie poistnej udalosti podpísaním vyhlásenia o zálohe nemá oporu v právnom poriadku. Za splnenie povinnosti žalovanej nemožno považovať ani jej list zo dňa 27.02.2019 (č.l. 78), v ktorom uviedla, že aby mohla nároky na náhradu škody na skútri posúdiť v zmysle platných právnych predpisov, je potrebné právoplatné ukončenie šetrenia, pričom nárokmi poškodeného na náhradu škody sa bude zaoberať po doručení dokladov. Predovšetkým, žalobca poprel, že by mu tento list bol doručený, pričom žalovaná dôkazné bremeno tvrdenia o jeho doručení žalobcovi alebo jeho právnomu zástupcovi neuniesla. V zmysle § 11 ods. 6 písm. b) za bodkočiarkou ZoPZP, písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené, avšak ani jedna z týchto skutočností v konaní žalovanou (v prípade listu zo dňa 27.02.2019) preukázaná nebola. V uvedenom liste žalovaná ani neodkazuje na právoplatné ukončenie trestného konania. Okrem toho, list zo dňa 27.02.2019 sa podľa jeho označenia (uvedenie EČV žalobcu na rozdiel

od listu zo dňa 15.11.2018, kde sa uvádza „zranenie“) aj textu (vyjadruje sa k nároku na náhradu škody na skútri) týka škody spôsobenej na skútri žalobcu, a nie na jeho zdraví, a teda nebolo by ho ani v prípade jeho doručenia žalobcovi možné považovať za oznámenie dôvodov, pre ktoré žalovaná odmietla poskytnúť poisťné plnenie v prípade škody na zdraví. V prípade listu žalovanej zo dňa 08.03.2019 (č.l. 90), ktorý bol žalobcovi doručený, rovnako nejde podľa jeho obsahu o splnenie povinnosti žalovanej podľa § 11 ods. 6 ZoPZP. S prihladením na uvedené žalovaná neuviedla na predžalobnú výzvu žalobcu zo dňa 13.08.2018, doručenú jej dňa 22.10.2018, v zákonnej trojmesačnej lehote žiadne relevantné stanovisko k uplatnenému nároku v zmysle § 11 ods. 6 ZoPZP, čo má znaky nečinnosti poisťovne.

42. V konaní teda bolo preukázané, že žalobca žalovanej riadne preukázal svoj nárok na náhradu škody za bolesť svojim podaním zo dňa 13.08.2018 vrátane príloh (doručené žalovanej dňa 22.10.2018) a žalovaná plniť tento preukázaný nárok odmietla bez toho, aby na to boli dané právne relevantné dôvody, pričom žalobcovi ani neposkytla písomné vysvetlenie k uplatnenému nároku na náhradu škody. Keďže žalovaná v nesplnila povinnosť uloženú jej v ustanovení § 11 ods. 6 písm. b) ZoPZP v lehote troch mesiacov, je v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP povinná žalobcovi zaplatiť úrok z omeškania z istiny náhrady škody za bolesť.

43. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, podľa ktorého „peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.“ Obdobne sa vyjadril tiež Krajský súd v Trnave v rozsudku č.k. 11Co/103/2019-397 zo dňa 11.02.2020.

44. Pokiaľ ide o začiatok nároku na úrok z omeškania, žalovaná mala povinnosť v lehote 3 mesiacov ukončiť šetrenie na zistenie rozsahu povinnosti plniť a v lehote 15 dní odo dňa ukončenia tohto šetrenia poskytnúť poškodenému žalobcovi náhradu škody (§ 11 ods. 6 a 7 ZoPZP). Žalobca žalovanej doručil predžalobnú výzvu dňa 22.10.2018, ktorým dňom začala plynúť 3-mesačná lehota na ukončenie šetrenia poisťnej udalosti, ktorá lehota uplynula dňa 22.01.2019. Následne dňom 23.01.2019 začala žalovanej plynúť 15-dňová lehota na vyplatenie náhrady škody, ktorá lehota uplynula dňa 06.02.2019 a žalovaná sa tak dostala do omeškania dňa 07.02.2019. Keďže si žalobca uplatnil úrok z omeškania až od neskoršieho dňa 08.02.2019, súd mu od tohto neskoršieho dátumu úrok z omeškania priznal, pretože nemôže prekročiť žalobu. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi priznal úrok z omeškania zo sumy náhrady za bolesť vo výške 1.642,- eur od 08.02.2019 do uhradenia uvedenej sumy dňa 26.06.2019, na základe čoho dňom 27.06.2019 prestala byť žalovaná v omeškaní. Úrok z omeškania súd žalobcovi priznal v uplatnenej výške 5% ročne, keďže bol uplatnený v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keď základná úroková sadzba ECB bola ku dňu 08.02.2019 vo výške 0,00% (t.j. 0,00% + 5). Z uvedeného dôvodu súd vo výroku II. rozsudku priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019, t.j. sumu 31,26 eura.

45. V prípade žalobou uplatneného nároku žalobcu na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia mal súd za to, že žaloba bola v tejto časti podaná predčasne. Hoci znalec v Znaleckom posudku č. 32/2018 zo dňa 14.04.2018 ohodnotil sťaženie spoločenského uplatnenia na 50 bodov, išlo o ohodnotenie iba predbežné. Znalec sám v znaleckom posudku uviedol, že položka odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia je len orientačná, nezáväzná a nie je stabilná, pričom je potrebné o 12 mesiacov od skončenia liečby poškodeného lekársky opäť vyšetriť a presne určiť rozsah poškodenia. Súd tiež poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., v zmysle ktorého sa lekársky posudok vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený, pričom ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Sťaženie spoločenského uplatnenia vzniká v čase, keď je možné zdravotný stav poškodeného považovať za ustálený a kedy je možné posúdiť, aký má zdravotný stav poškodeného preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného. Znalecký posudok č. 32/2018 zo dňa 14.04.2018, ktorý pôvodne žalobca žalovanej predložil pred začatím konania, nemohol preukázať odôvodnenosť priznania náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, pretože v čase jeho vypracovania nebol stav žalobcu ešte ustálený, keďže neuplynula doba jedného roka od poškodenia zdravia pri dopravnej nehode dňa 19.10.2017. S poukazom na uvedené potom nemožno ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia v uvedenom znaleckom posudku považovať za konečné, ale bolo potrebné opätovné

posúdenie zdravotného stavu žalobcu a vystavenie aktuálneho ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, k čomu aj došlo v priebehu civilného sporového konania. Bez významu pritom je, že nové bodové ohodnotenie sa od nezáväzného neodchýlilo, keď podstatné je, že k nemu došlo až v čase, keď bol zdravotný stav žalobcu ustálený a pre ohodnotenie relevantný.

46. Nebolo možné stotožniť sa s argumentáciou žalobcu, že žalovaná niesla dôkazné bremeno o tom, že malo dôjsť k zmene bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Naopak, bolo povinnosťou žalobcu svoj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia preukázať aktuálnym posudkom vypracovaným až po ustálení jeho zdravotného stavu, čo urobil až v priebehu tohto konania. V súvislosti s tým súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadal odročiť pojednávanie dňa 25.06.2019 práve za účelom predloženia aktuálneho lekárskeho posudku a následne žalobca doručil žalovanej aktuálny lekársky posudok a lekársku správu o sťažení spoločenského uplatnenia, a to dňa 21.01.2020. Žalovaná po jeho predložení (čím si žalobca splnil povinnosť nárok preukázať) uhradila žalobcovi sumu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 954,- eur (50 bodov á 19,08 eura) dňa 23.01.2020, teda bez meškania. Žalovaná sa v prípade tohto nároku do omeškania nedostala, keď zároveň v tejto časti bola žaloba podaná predčasne, preto súd žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 954,- eur od 08.02.2019 do 23.01.2020 (t.j. celkom suma 45,73 eura) vo výroku III. rozsudku zamietol.

47. Vzhľadom na uvedené súd vo výroku II. rozsudku žalobe vyhovel v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy náhrady za bolesť a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 31,26 eura (úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.642,- eur od 08.02.2019 do 26.06.2019) v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 CSP) a v časti úrok z omeškania zo sumy náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

48. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

49. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

50. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

51. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

52. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

53. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd aplikoval ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP, § 255 ods. 2 CSP. Žalovaná zavinila zastavenie konania v sume 1.642,- eur (keďže pri dôvodnej a nie predčasne podanej žalobe uhradila žalobcovi náhradu škody za bolesť, z ktorého dôvodu bol žalobca nútený zobrať žalobu v tejto časti späť) a zároveň bola zaviazaná k zaplateniu úroku z omeškania v sume 31,26 eura, čiže v tejto časti išlo o úspech žalobcu v konaní (1.673,26 eura). Žalobca predčasne podal žalobu v časti sumy 954,- eur, a preto zavinil zastavenie konania v tejto časti a zároveň bola žaloba zamietnutá v časti úroku z omeškania vo výške 45,73 eura, čiže v tejto časti išlo o úspech žalovanej v konaní (999,73 eura). Keďže ku dňu rozhodovania súdu bol úrok z omeškania už vyčísliteľný a zároveň zostal po čiastočnom späťvzati žaloby samostatným predmetom konania, súd pre stanovenie celého predmetu súdneho konania sčítal sumu istiny a kapitalizované úroky z omeškania. Z uvedeného vyplýva hrubý úspech žalobcu 63% a hrubý úspech žalovanej 37%, a teda konečný čistý úspech žalobcu je 26% (63 - 37). To v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 26% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku IV. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté

v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. a), m) CSP)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).